

Nr 89

Av herrar **Börjesson** i Falköping och **Eriksson** i Bäckmora, *angående folkpensionärs avgift för installation av telefon.*

I årets statsverksproposition föreslås en standardhöjning för folkpensionärerna med 200 kr. till 5 130 kr. för ensam pensionär och med 285 kr. till 7 980 kr. per år för pensionärspar. Fortsatta folkpensionshöjningar utreds av pensionsförsäkringskommittén, som under innevarande år kommer att lägga fram sitt förslag.

Till viss del kan de årliga folkpensionshöjningarna sägas motsvara allmänna prisstegringar samt tillgodose det berättigade kravet på att våra åldringar som under sin aktiva tid lagt grunden till välståndet även får del av standardhöjningen. Det finns emellertid områden där så avsevärda kostnadsökningar inträtt att de framför allt för folkpensionärerna måste bli alltför betungande. Det gäller bl. a. telefoninstallationer. För människor i allmänhet framstår numera innehav av telefon som en naturlig och oundgänglig tillgång. Trots de mycket höga kostnaderna för installation anskaffar t. o. m. unga familjer med begränsade inkomster telefon eftersom den betraktas som ett nödvändigt kommunikationsmedel. För många åldringar, som enbart har sin folkpension att lita till, blir installationen av telefon alltför kostsam. De tvingas att avstå från telefon som i många fall är av avgörande betydelse för att bryta den isolering som för de flesta åldringar kan bli det mest påfrestande problemet i tillvaron. Vid sjukdom eller andra olyckliga tillfällen kan avsaknaden av telefon leda till ödesdigra konsekvenser för de gamla. I städer och glesbygd är avstånden till anhöriga och vänner så stora att den personliga kontakten inte kan upprätthållas. Ett otal olyckor som drabbat åldringar kunde säkert ha förebyggts om vederbörande haft telefon att tillgå.

I ett välfärdssamhälle som vårt borde enligt vår mening telefon som kommunikationsmedel vara en förmån även för de medborgare som på grund av ålder har så begränsade inkomster att de inte tillåter något utöver livets nödtröft. Vi anser därför att åldringar som har endast folkpension att leva på borde få förmånen att helt eller delvis få installationskostnaderna för telefon ersatta av samhället. Därigenom kunde många åldringar som nu lever i knappa ekonomiska förhållanden samt därtill är hälsosvaga och isolerade från anhöriga och vänner beredas möjligheter att kommunicera med andra människor. Framför allt kunde tillgång till telefon förebygga olyckshändelser som kan drabba åldringar i isolering genom att de själva vid behov kan kontakta sina anhöriga eller bekanta för att få erforderlig hjälp.

Med stöd av det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning av möjligheterna att ålderspensionärer i knappa ekono-

miska förhållanden helt eller delvis kan få installationskostnaderna för telefon ersatta av allmänna medel.

Stockholm den 17 januari 1968

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

John Eriksson (cp)
i Bäckmora
